

NPOstart.nl Medialogica 17-11-2019. Remy Limpach naar aanleiding van zijn Indonesische vertaling van de Brandende Kampongs van generaal Spoor.

https://www.npostart.nl/medialogica/17-11-2019/VPWON_1292188?fbclid=IwAR2RvtkCrh56ZDt8M7y9By9mDP5CoVRBQeSZ5EzRJaZMr8o6QeGtJhbk3T0

- Op 1.00 minuut: Limpach antwoordt op vragen dat mensen informatie wilden over wat er in het boek zou komen te staan (Brandende kampongs): "Daar wil ik even niets over zeggen".
- p 4.23 minuten. Commentaarstem zegt: "Limpach onderzocht waarom Nederlandse militairen op grote schaal extreem geweld gebruikten". Zoals in Rawagade.
- Limpach antwoordt: "de koloniale gevangenen waren veelal overvol. En dat is wederom het gevolg van Nederlandse militairen die ook massa-arrestaties hebben uitgevoerd. Dus die gevangenen zaten vol. En dat heeft ertoe geleid dat die gevangenen weer moesten worden vrijgelaten. En dat heeft natuurlijk bij de militairen voor veel frustratie gezorgd. Zij hadden het gevoel "wij kunnen onze gevangenen nergens kwijt." En als ze de legitieme, normale weg aan hielden dan stonden deze gevangenen zo weer buiten. En liggen ons weer in een hinderlaag op te wachten."
- Op 5.21 minuten. Limpach: "Dus neem ik het recht maar liever in eigen handen en executeer ik die mensen ter plekke. Dus het was een soort cynische vorm van probleemoplossen. "
- Op 6.02 minuten. Commentaarstem: "Is Rawagade uniek?"
- Op 6.03 minuten. Limpach: "Ja en nee. Het is niet uniek omdat zulke gevallen, het executeren van mensen zonder vorm van proces, dat kwam regelmatig voor. Dat was een patroon. Wat wel uniek was is de schaal in dit geval, dus zulke aantallen, dat is zelden gebeurd. "
- 6.45 minuten. Commentaarstem: "Wat valt u op als u kijkt naar de toenmalige berichtgeving in de Nederlandse pers?"
- 6.50 minuten. Limpach: "Het taalgebruik. De tegenstanders worden als extremisten, als oproerkraaiers, als criminelen neergezet. En er was geen enkel begrip voor het streven naar onafhankelijkheid."
- 7.07 minuten. Commentaarstem. "Waar komt de terminologie vandaan: terrorisme, terroristen, bendeleden?"
- 7.10 minuten: Limpach: "Door het klakkeloos overnemen van wat de militaire voorlichters aan de correspondenten ter plaatse als gang van zaken presenteerden. Er waren natuurlijk ook niet veel correspondenten aanwezig. Vooral buitenlandse. Linkse correspondenten werden nauwelijks toegelaten. En diegenen die er waren die bleven grotendeels in de steden. En die zijn nooit te velde de berichten gaan controleren."
- 7.38 minuten. Commentaarstem. "Eigen onderzoek ter plekke werd niet of nauwelijks gedaan?"
- 7.41 minuten. Limpach: "Nee".
- 8.02. Limpach: "De VN heeft een onderzoekscommissie ingesteld en die zijn onderzoek gaan doen. Ze hebben tientallen getuigen ondervraagd en zijn uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat het Nederlandse optreden in Rawagade opzettelijk en meedogenloos was."
- 8.20 minuten. Commentaarstem. "Wat heeft de VN met dat Rawagade-onderzoek gedaan?"
- Limpach: "In Nederland heeft men het doodgezwegen maar men heeft wel geprobeerd druk uit te oefenen op de bondgenoten dat het ook in de lade belandde."

- Commentaarstem: "Is dat gelukt?"
- Limpach: "Ja".
- Commentaarstem: "Is de term doofpot hier van toepassing?"
- Limpach: "Ja"
- 9.06 minuten. Commentaarstem: "Is majoor A.J. (Fons) Wijnen vervolgd?"
- Limpach: "Nee. Men vond het niet opportuun. Men had de facto begrip voor zijn optreden te velde. Men beschouwde het als schadelijk voor zijn carrière en er was ook nog eens een tekort aan kader. En natuurlijk, als men hem had veroordeeld... Zulke zaken lekken uiteindelijk uit.... dan was dat een bekentenis van schuld geweest en dat had ook politieke schade berokkend.
- 20.40 minuten. Commentaarstem: "Na de uitspraak in **2011** klinkt in Nederland de roep om een groot dekolonisatie-onderzoek van Indonesië. De regering weigert zo'n onderzoek te financieren. **Maar de druk op het kabinet neemt toe wanneer Remy Limpach de archieven induikt.**"
- 21.01 minuten. Limpach: "De Rawagede-rechtszaak. Ik zat toen in de archieven zulke en soortgelijke gevallen te bestuderen Dat was voor mij, ja voor het eerst realiseerde dat als mijn onderzoek ooit gepubliceerd zou worden dat het misschien iets zou los kunnen maken Tevens was het voor mij een moment, een soort bevestiging dat ik met iets relevants bezig was.
- 21.26 minuten. Commentaarstem: "Dat archiefonderzoek. Waar zocht je eigenlijk naar?"
- Limpach: "Honderden gevallen van extreem geweld."
- Commentaarstem: "Dus Rawagede stond niet op zichzelf?"
- Limpach: "Nee, nee, nee. Er zijn veel Rawagede's. Het patroon kwam voor. In de schaal was Rawagede ook wel zelden. Maar gelijke executies zijn op grote schaal gebeurd. Ja.
- 21.50 minuten. Commentaarstem: "Was u verrast over wat u aantrof?"
- Limpach: "Zeker, vooral in het begin. Ik was uiteraard wel naar zulke zaken op zoek maar over de hoeveelheid die ik aantrof was ik verrast over."
- Commentaarstem: "Was u ook verrast door de aard van het geweld?"
- Limpach: "Absoluut, ja. Met name waar het over martelen ging was een hele wildgroei aan verschillende methodes. En ik werd er ook door geraakt. In het begin zeker. Je moet natuurlijk als onderzoeker ook een zekere professionele afstand ontwikkelen tot het onderwerp. Maar het kwam steeds weer hard binnen. Met name als het ging om geweld dat tegen vrouwen en kinderen was gericht.
- 22.48 minuten. Commentaarstem: "Na zijn promotie in Zwitserland treedt Limpach in 2014 in dienst van het NIMH. Onderdeel van het Ministerie van Defensie. De man die Limpach aanneemt is de toenmalige directeur van het instituut Piet Kamphuis.
- 23. 37 minuten. Commentaarstem: "Hoe verhoudt zich het extreme geweld tot het officiële regeringsstandpunt?"
- Limpach: "Dat staat haaks op elkaar. Dat officiële regeringsstandpunt werd in 1969 geformuleerd in de zogeheten Excessennota. En de belangrijkste conclusie van dat rapport is dat de Nederlandse Krijgsmacht zich al met al correct heeft gedragen. Met mogelijke uitzondering van kleine speciale troepen, met name commando's en inlichtingendiensten. Ik interpreteer dit als een rookgordijn want het gros van de reguliere troepen die blijven zo buiten schot. Maar die hebben, net als in Rawagede veel te veel extreem geweld gebruikt.
- 24.21. minuten. Commentaarstem: "Limpach wil zijn schriftelijke proefschrift als boek uitgeven. Zijn leidinggevende bij Defensie heeft een beter idee."(zie Kamphuis)

- 25.19. Commentaarstem: “Merkte u dat dat er interesse binnen Defensie begon te groeien naar waar u zou komen?”
- Limpach: “Dat weet ik niet. Dat zou u aan de toenmalige minister moeten vragen.”
- Commentaarstem: “Maar u werkt toch bij Defensie?”
- Limpach: “Ja
- Commentaarstem: “Dan kunt u zich toch wel een oordeel vormen of uw collega’s en binnen het ministerie met interesse heeft waar u mee komt?”
- Limpach: “Binnen mijn collega’s en het instituut zeker. Het NIMH beschouwde mijn boek als een belangrijke publicatie. Ten eerste wegens de harde boodschap maar ook vanwege de uitvoerige onderbouwing en daarom heb ik ook steun gekregen bij het gereedmaken van een publiëksboek. Oorspronkelijk was het een Duitstalig proefschrift en dat is naar het Nederlands vertaald. En dat is er uiteindelijk ook gekomen.
- Commentaarstem: “U heeft nooit iets gemerkt van dat Defensie een voorpublicatie wilde om te zien wat er in het boek stond?”
- Limpach: “Daar wil ik liever niets over zeggen” (zichtbaar in de war)
- Commentaarstem: “Dus u dacht dat het wel los zou lopen”.
- Limpach: “Nou ik heb achteraf gehoord dat er een soort begeleidingscommissie was maar daar weet ik verder niets van. Ik heb mij op de publicatie geconcentreerd.”
- 30.19. Commentaarstem: “Zijn de Indonesische archieven hier? Zijn die toegankelijk voor Nederlandse wetenschappers zoals u?”
- Limpach: “Uhm, dat is deels nogal ingewikkeld.
- Commentaarstem: “Want?”
- Limpach: “.....dat kan ik ook niet beoordelen want de Indonesische archieven zijn gewoon wat moeilijker toegankelijk. Met visa-regelingen en dergelijke.”
- 33.45 minuten. Limpach: “Iedere natie heeft moeite zijn rol als dader te verwerken en het is een internationaal verschijnsel. Uitzonderingen daargelaten. Dat naties, zeg maar de donkere pagina’s uit hun geschiedenisboeken.... Dat ze die of niet bekijken, uitscheuren of meer grijstinten. Slachtofferschap en heldendom is veel makkelijker om aan te kaarten.